JULKISASIAMIEHEN RATKAISUEHDOTUS
CARL OTTO LENZ
20 päivänä kesäkuuta 1995 *

1. Komissio on nostanut Helleenien tasavaltaa vastaan jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevan kanteen, jossa se vaatii yhteisöjen tuomioistuinta

1) toteamaan, että Helleenien tasavalta on jättänyt täyttämättä sille EY:n perustamissopimuksen mukaan kuuluvat velvoitteet, koska se ei ole antanut säädetyssä määräajassa telepäätelaitteita ja niiden vaatimustenmukaisuuden vastavuoroista tunnustamista koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 29 päivänä huhtikuuta 1991 [1] annetun neuvoston direktiivin 91/263/ETY noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä ja, toissijaisesti, koska se ei ole ilmoittanut säädetyssä ajassa komissiolle näitä säännöksiä, ja

2) velvoittamaan Helleenien tasavalta korvaamaan oikeudenkäyntikulut. [2]

2. Direktiivin 91/263 17 artiklan mukaan jäsenvaltioiden on toteutettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät toimenpiteet viimeistään 6.11.1992, ja niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

3. Koska komissio ei saanut Helleenien tasavallalta mitään tietoja mahdollisesta direktiivin täytäntöönpanosta, komissio käynnisti jäsenyysvelvoitteiden täyttämättä jättämistä koskevan menettelyn lähettämällä 21.12.1992 virallisen huomautuksen. Viralliseen huomautukseen ei vastattu. Tämän vuoksi komissio antoi 7.2.1994 perustellun lausunnon. Kreikan hallitus ilmoitti Helleenien tasavallan pysyvän edustuston Euroopan yhteisöissä 7.4.1994 lähettämässä kirjeessä komissiolle, että direktiiviä oltiin täytäntöönpanemassa. Koska komissiolle ei kuitenkaan ilmoitettu, että direktiivi olisi lopullisesti täytäntöönpantu, komissio nosti 20.9.1994 kanteen yhteisöjen tuomioistuimessa. Kreikan hallitus puolustautuu kanteessa esitettyjä vaatimuksia vastaan viittaamalla valtion sisäiseen lainsäädäntömenettelyyn, jota ei ole vielä saatu päätökseen ja joka on välttämätön edellytys direktiivin täytäntöönpanemiselle Kreikan oikeusjärjestyksessä.

4. On riidatonta, että kirjallisen menettelyn päätyttyä direktiiviä ei ollut täytäntöönpantu

* Alkuperäinen kieli: saksa.

1 — EYVL L 128, 23.5.1991, s. 1.

2 — Vaatimusten muotoilu eroaa hieman *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* julkaistusta (EYVL C 316, 12.11.1994, s. 10).

jäsenvaltion oikeusjärjestyksessä. Yhteisöjen tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan direktiivin täytäntöönpanolle asetetun määräajan ylittämistä ei voi perustella vaikeuksilla kansallisessa lainsäädäntömenettelyssä.

5. Komission nostamassa kanteessa esitetyt vaatimukset, jotka perustuvat siihen, että Helleenien tasavalta ei ole täytäntöönpannut direktiiviä säädetyssä määräajassa, on siksi hyväksyttävä. Siltä osin, kuin komissio vaatii Helleenien tasavallan tuomitsemista sen perusteella, että se ei ole ilmoittanut annettuja lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä komissiolle, on todettava, että tämä vaatimus on toissijainen suhteessa jäsenyysvelvoitteiden täyttämättä jättämistä koskevaan vaatimukseen. Kun tuomio annetaan sen perusteella, että jäsenvaltio ei ole pannut direktiiviä täytäntöön asetetussa määräajassa, yhteisöjen tuomioistuimen ei tarvitse lausua ilmoitusvelvollisuuden laiminlyöntiä koskevasta vaatimuksesta. [3]

Oikeudenkäyntikulut

6. Työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Ratkaisuehdotus

7. Edellä esitetyn perusteella ehdotan seuraavaa ratkaisua:

1) Helleenien tasavalta on jättänyt täyttämättä sille EY:n perustamissopimuksen mukaan kuuluvat velvoitteet, koska se ei ole antanut säädetyssä määräajassa telepäätelaitteita ja niiden vaatimustenmukaisuuden vastavuoroista tunnustamista koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 29 päivänä huhtikuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/263/ETY noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.

2) Helleenien tasavalta velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

3 — Vrt. 11.5.1995 antamani ratkaisuehdotus yhdistetyissä asioissa C-109/94, C-207/94 ja C-225/94, Kok. 1995, s. I-1791, 10 ja 11 kohta.